

De vil hver på sitt område gjøre den ytterste innsats for å gjentreise vår frihet og selvstendighet etter grunnloven, de tror på demokratiet, de hater nazismen, og de er lojale mot konge og regjering. Det er menn fra disse gruppene som sitter i H.L.
Hvordan er din stilling til parolene?

H.L. er idag det norske folks og den norske regjerings representer hvor det gjelder motstanden mot fienden herhjemme. Det er derfor ikke en privatsak om en vil følge parolene eller ikke. Den som trosser eller til og med motarbeider parolene, stiller seg dermed på våre fienders side og vil få sitt oppgjør etter krigen.

De 20 kampbud må desverre av plasshensyn utstå til senere nr.- Imidlertid har vi foran oss et fryktelig dokument som heter "Lønnsinnstillingen for Oslo kommune vedr. budsjettåret 1944/45". Vi skal siden komme nærmere inn på lønnsinnstillingen og de personer som selvforsykt er kommet med der. Men allerede i dette nummer skal vi på grunn av disse og andre svake sjeler gjengi kampbud nr. IX. Du skal ikke såke noen effentlig stilling. Heller ikke skal du frivillig eller under tvang ta arbeid etter arresterte, avsatte eller suspenderte tjenestemenn. Nazistene har satt seg som mål å nazifisere de offentlige etater ved å fjerne de beste normenn fra sine stillinger. Blokaden har virket som en sterk bremse mot nazifiseringen.

De som svikter:

Vi fortsetter også i dette nr.- med å gjengi rapporter fra tillitsmenn.

Sjefør. Ørnulf Andersen ved Oslo Lysverker har i den senere tid vist en altfor stor iver ved å stå til tjeneste for nazigeneraldirektøren og andre stor-nazister. Han bruker Lysverkenes bil A.275 til å kjøre private turer for gen.dir.- Han hjelper ham også med hagearbeid og gir til og med bort kaninene sine til denne quisling.

Kommunal-Nytts leser husker sikkert fra en tidligere artikkel at det i Oslo forsorgsvesen er annsatt 2 nazi-"damer", fru Solberg og frk. Sæther. En del av de øvrige funksjonærer i forsorgsvesenet viser stadig at de ikke er klar over hvordan disse "damer" bør behandles. Da fru Solbergs far, nazisten Gustav Dahl, døde i oktober måned, satte partifelle frk. Sæther i gang innsamling til blomster, en innsamling som flere ikke-nazistiske funksjonærer ga sitt bidrag til. De hadde nemlig ikke fått noen parole om hvordan gode normenn skal reagere i slike tilfeller!

Ved Aker Elektrisitetsverk giftet forleden en funksjonær sig en nazist - og i den anledning sirkulerte en presangliste. Det viser seg desverre at det ved bedriften er annsatt mange mindre verdige funksjonærer. Foruten nazistene tegnet det seg på listen funksjonærer som gjerne vil gå for å være gode Jössinger. Dette er spesielt tilfelle i en avdeling hvor nazistene ikke engang hører til og blandt de som tegnet seg var flere i hövere stillinger. Fra nazistens egen avdeling ble presang ytet fra en såkalt presangkasse. Disse funksjonærer som ikke engang kan stå for selv den minste pågang fra N.S. side, må være klar over at de etter krigen vil bli ansett for ikke å ha de nødvendige egenskaper for å inneha betrodde eller höyere stillinger innen kommunen. Truls Hansen, lærer ved Oslo Handelsgymnasium omtalt i forrige nr. forsøker nå å tilintetgjøre alle sport etter han nazifiserte utgave av sin bok i handelsrett. Etter den lite omtale i kommunal-nytt fikk han en forleger til å trykke den gamle utgaven på ny. Arbeidet med trykkingen foregikk både dag og natt. Det hastet så med boka. No bytter han inn den forrige boka gratis. Han sørger alltid for å få tilbake den nazifiserte utgaven av 1933 og mener vel dermed at vi skal ha glemt hans nazistiske tendenser.

HUSK AT DET ER DIN PLIKT Å SENDE AVISA VIDERE, SLIK AT BÅDE OVER- OG UNDERORDNEDE FÅR HØVE TIL Å LESE DEN. HUSK AT DIN PLIKT OM TAUSHET OG FORSIKTIGHET. UNGÅ STRIPETE OG PROVOKATØRER.

HVA VI KREVER.

For alle gode nordmenn blant kommunale lønnstakere har det vært en selvfølgelig ting under hele okkupasjonen å følge de paroler som er gitt fra ansvarlig hold. Desto sterkere stempler de seg selv de svikere som for å oppnå en liten økonomisk vinning har søkt om lønnsforhøyelse. Vi sikter her til lønnsinnstillingen for Oslo kommune for budsjettåret 1944/45. Dette dokument er mottatt med vennelse og avsky i kommunale kretser. Foruten de som har søkt er det også tatt med en rekke personer som er foreslått flyttet opp av etatene.

Vi er klar over at enkelte söknader til dels er av gammel dato, og at dokumentet antakelig omfatter alle söknader om lønnsopprykking siden 1941. Det er av den grunn nødvendig å granskje hver enkelt söknad av eldre dato, men ett må slås tydelig fast, nemlig at kravet om ikke å gjøre noe for å oppnå personlige fordeler var gjort helt klart i presse, radio og ved paroler allerede ved årsskiftet 1942/43. Etter denne tid er parolen gjentatt gang på gang, og ingen blant kommunale lønnstakere kan si at de ikke har kjennskap til den. Ingen er ubekjent med at kampen mot nazifiseringen blant annet fikk uttrykk i følgende 2 punkter:

1. Ingen søker stilling i stat eller kommune.
2. Ingen offentlig funksjonær eller arbeider søker annen offentlig stilling, avansement eller lønnsforbedring.

Disse 2 ting er det minste vi forlanger av gode nordmenn. Det er bevist at dette krav har skapt de største vansker for N.S. og tyskerne. Det har bremset på politiske avskjedigelser, forfølgelser og overgrep mot offentlige lønnstakere. Det har derigjennom blitt et viktig våpen i kampen for gjenreisningen av Norges frihet.

Det finnes ingen unnskyldning for de folk som har brutt solidariteten på dette området. Det er folk hvis holdning til vår kamp også for øvrig er så svak at spørsmålet vil bli tatt opp om disse funksjonærer i det hele tatt skal fortsette i offentlig tjeneste med de kanskje enda sterkeste krav til moral som kampen for freden vil stille. Det er også betenklig og Fordømmelig at de enkelte etater har tatt opp lønnsspørsmålet for lønnstakere i denne tiden. Vi forlanger en fullständig utrensning av alle som har sviktet i kampen mot nazismen. Dette krav har vunnet hevd og er ansett som berettiget og nødvendig av våre lovlige styremakter. Ingen sviker må tro at vi i gleden over å ha vunnet seieren vil fare lømpelig fram. Tvert imot vil det bli gått fram med den største strenghet mot dem som har brutt ut av rekken.

I Aker er det gått ut beskjed om at söknad om lønnsforbedring må være sendt inn innen utgangen av året. Fall ikke før fristelsen til å söke. Dette er siste varsel, og vi skal love våre leserer å komme tilbake til lønnsinnstillingene for Oslo og Aker for budsjettåret 1945/46. **EKTE JÖSSINGER.**

Gjennom våre tillitsmenn er vi gjort kjent med at enkelte overordnede tjencstemenn i kommunene har utmerket seg ved å legge så mange hindringer i veien som råd er for sine underordnede. Til advarsel for disse personer som har sett det som en oppgave å spre splid blant gode nordmenn vil vi idag dra fram eksempler. Hvis dette ikke hjelper, skal vi etterhvert behandle andre utskeielser av denne art.

En forvalter ved et av våre kommunale sykehus kalte i den første vanskelige tiden etter okkupasjonen inn sine underordnede og gjorde dem klart at fra nå av var gjeldende overenskomster og tariffer satt ut av kraft. Det var han som nå hadde myndigheten. Denne har han siden brukt til blant annet å gjennomføre endringer av lønns- og arbeidsforhold som har virket skadelige for lønnstakerne. At disse har protestert energisk er det ikke tatt det minste hensyn til. Tiltak som nazimyndighetene satte i verk er selvsagt fulgt til punkt og prikke. Har noen protestert er vedkommende blitt truet med arrestasjon og fengsling.

Likoledes har en kjøresjef og en verksmester ved Akers tekniske etater vist seg ytterst påpasselige med å få satt folk i arbeid, og etter arbeidernes og dermed den menige manns mening etter en feil metode. De passer begge på at tiden blir utnyttet 100 % for å få arbeidet utført hva enten det gjelder norske eller tyske pålegg.

BORT MED SVIKERNE.
Assistent ved Oslo renholdsverk, Einar Stjernesund, har søkt og blitt godkjent av N.S.P.O.T. og ansatt som forvalter ved renholdsverket. Han skal bli fjernet når tiden kommer.

BLOKADEN AV OFFENTLIGE STILLINGER.

De av Kommunal-Nyts leseere som kommer i forbinnelse med rapporterte fra Nord-Norge må gjøre oppmerksom på blokaden av kommunale stillinger. Bare sykhusstjenester, brannvesen- og luftverntjeneste er unntatt. Særlig oppfordres de kommunale tjenestemenn fra Nord-Norge til ikke å la seg overføre til andre eller liknende stillinger i Syd-Norge. De administrasjonssjefene som i forbinnelse med de evakuerte tjenestemenn motarbeider parolen vil bli mørket.

DET NYTTER.

Lærerstandens illegale fagorgan meddeler at en lærer som var avskjediget fra sin stilling er gjeninnsatt etter påtrykk fra skolestyret, idet barna ellers ville stå uten undervisning. Blokaden virker.

OVERTID.

Blant våre leseere har det hersket tvil om overtidsarbeidet. Prinsippet er at overtidsarbeidet skal innskrenkes mest mulig. I tvilsfelte må en konferere med kollegene om stoler på. Spørsmålet er nå under utgriking i alle detaljer, og resultatet vil bli sjort kjent gjenom ledd som har kontakt med de ansvarlige kretser.

NÅR NAZISTENE STYRER I AKER.

Innkjöpssjefen i Aker som er N.S. oppfordret i høst de kommunale lønnstakere til å leve inn sine potetavisninger, så skulle han skaffe poteter. Nå i slutten av november sendte han avisningene tilbake. Det meste han nå kan stille i utsikt er 100 kg. pr. husstandsmedlem, skjønt han vet at han ikke kan skaffe en eneste potet. Men så er han meget kryt at han har skaffet erstatning, nemlig 4.500 kg. kålrot. Og dette parti skal utdeles etter N.S. prinsipper, 50 kg. til familier med minst 3 barn. Og hva skal så de andre få? Jo! Han har fått kjøpt 2.000 pakker julelys som skal deles ut. Julestemning skal det bli selv om til og med poteten mangler på julebordet.

Sekretær Moe hos ordføreren i Aker er røket uklar med ordføreren og har fratratt sin stilling. Det ville være synd å si at han etterlater seg noe savn. Vi håper at en annen sekretær, Gleditsch, snart vil gjøre ham følge.

VIS FORSIKTIGHET!

Når noen blir arrestert er det en selvfølge at ingen som ennå er fri gir seg av med å fremkaste eller lansere hypoteser om årsakene til en fengsling. Det uhyggeslike er at dette gjennom okkupasjonstiden ikke sjeldent har vært sjort både i og utenfor Norge nettopp av dem som regner seg som vedkommende arrestants gode venner og som sterkest har sitt uttrykk for sin dype beklagelse over hans sjebne.

For dem som måtte vite noe er det en soleklar plikt å beholde sin viden for seg selv, og de som intet vet må spare sin skurpsindighet til bedre formål enn direkte å skade den arrestertes sak ved å gi politiet impulser gjennom utdigt snakk. La altså ikke en arrestasjon være signalget til gjetteteknurranser og heller ikke til nasjonal reklame for arrestanten, men til iakttakelse av en så mørk og absolutt taushet. Den som har særlige vanskeligheter med å styre sin tunga bør tenke seg i den arrestertes sted!

I TJENESTE HOS NAZI.

Styret i stat og kommune ligger i dag i handene på nazistene. Det herredømme de har over forvaltningen danner forutsetningen for deres makt. Derfor er alle nøykalstillingene besatt med partifolk. De er ikke mange nok til å kunne unnvære jøssingeng. Som kontorister og arbeidere, ingeniører, brandmenn og ligningsfullmettiger kan vi brukes, ja endog som fagsjefer i etater som ikke grenser inn på politikken. Forutsetningen er at vi oppfører oss pent og at det ikke melder seg en frontkjemper som har lyst på jobben vår. Under disse forhold er det nødvendig at vi er klar over hva vårt standpunkt egentlig er.

Når vi er blitt i våre stillinger skyldes det hensynet til oss selv og hensynet til kommunen. For arbeidet i kommunen får vi den lønn som gir eksistensgrunnlaget både for oss selv og for kone og barn. Vi klamrer oss ikke til stillingen og vi tar heller risikoen på å bli avsatt enn vi utfører noe som er uforenlig med vår øre som gode nordmenn, men så lenge vi ikke blir stilt overfor slike problemer, blir vi i vår stilling og utfører vårt vanlige arbeid. Men selve grunnlaget for vår innstilling er ikke frykten for levebrød. Vi hadde to veier å gå. Vi kunne ha stilt oss helt passive og nøktet å ta noen del i forvaltning og forsyning, politi og arbeidsledelse. Det hadde ført til at tyskerne og deres håndlangere hadde måttet bygge opp Norge som en eneste konsentrationsleir. I begynnelsen hadde det voldt okkupasjonsmakten store vansker, men erfaringen fra Polen og Bal-han har vist at de til en viss grad kan mestre slike situasjoner. Det er ikke nå tiden til å diskutere hva som ville ha vært riktig. Vi slår fast at den norske hjemmefront har valgt en annen linje. De norske bündner har øket sin matproduksjon, vedhogsten er forsørt, industrien søker å holde den ikke krigsviktige produksjon oppe og det gamle administrasjonsapparat består, stort sett med de samme tjenestemenn. På kommunens kontorer og arbeidsplasser virker de samme lønnstakere som før, dels med ny sjef, dels med den gamle. Pliktfølelsen er dypt inngrodd i dem og hver og en søker å gjøre sitt arbeid så godt de kan. Deres dypeste instinkter sier dem: Norge er vårt land, ikke nazistenes og ikke tyskernes. Det er oss som føler ansvar for at landets innbyggere får mat og hus, at forsynings- og rasjoneringsvirksomheten holdes oppe, at gamle og syke får pleie. Det er vårt land det går ut over hvis veier og bygninger forfaller, forvaltningen går i opplosning og finansene kommer i kaos.

Det er de siste og beste instinkter som før de offentlige lønnstakere til å reagere på denne måten, og vi ønsker ikke holdningen anderledes. Men dette er ikke nok til å vinne en krig. De forskjellige hensyn vil ofte krysse hverandre, og det oppstår interessekonflikter, der mange bra folk har hatt vanskelig for å gi sitt hjerte til det standpunkt hjemmefrontens ledelse har måttet ta, selv om de lojalt følger de paroler som blir gitt. Som eksempel på dette vil vi ta parolen om blokade av offentlige stillinger. Ingen skal söke stilling i offentlig tjeneste og ingen offentlig tjenestemann skal utføre arbeid for noen annen enn sin egen etat. Det er ikke så få som har vanskelig for å forsonse seg med parolen. De peker på at den nå har virket så lenge at det er oppstått en følelig mangel på folk i mange etater. Ligningsvesenet får ikke foretatt de undersøkelser som er nødvendige, kontrollnemda rekker ikke å slå ned på prismis bruk, vannverkets statistikk forfaller, hereskassereren rekker ikke å innføre restanser, oppgjørskontoret arbeider så sent at folk som er kastet ut av sitt hus på grunn av tyskernes rekviringer må vente månedsvise på oppgjør. Man peker på at tyskerne og nazistene jo får de penger de trenger allikevel, og at det vil lette det lovlige styre etter krigen at riktig ligning er foretatt, at finansene er i orden og at det foreligger utarbeidede planer for den virksomhet som da må settes i gang. Disse folk har rett forsiktig som vi er klar over at blokaden av offentlige stillinger fører med seg virkninger som ingen i og før seg ønsker. Men vi skal huske hvorledes stillingen var før blokaden ble innført. Avskjedigelsene hørte til dagens orden. Bare i Aker kommune ble ca. 30 funksjonærer avsatt. Nazistene såklo systematisk å plukke ut alle som ikke ville danse etter deres pipe. Blokaden har ført til

at de måtte slutte med avskjedigelsene, for man kan ikke stadig avskjedige folk når man ikke får noen i stedet. Den indirekte virkning er ennå større. Lønnstakerne vet at nazistene bare i ytterste nödsfall tør gå til det skritt å avskjedige dem, derfor har de lettere for å si nei når de stiller under politisk press. Krav om oppgaver til arbeidsinnsats eller frammøte til politisk foredrag møter i dag et praktisk talt onstemmig avslag. Er det noen som tror at det samme ville ha vært tilfelle om nazistene gjennom 4 lange år hadde kunnet fortsette med å plukke ut motstandslystne nordmenn?

Vårt standpunkt er klart. Vi ser ikke med glede at den offentlige forvaltning skades ved blokaden, like så litt som vi er gla over at norske skip i kystfart blir senket eller at norske bedrifter skades ved sabotasjehandlinger. Men vi er i krig, vi er klar over at ofrene er nødvendige for å vinne krigen og "vi heller landet brendte enn det sto for fall."

N.S. HAR IKKE VARIASJONER Å BY PÅ.
Aker Brannvesen fikk nylig anledning til å overta et parti fisk som var beslaglagt av prispolitiet. Kommunen la ut pengene. Fordelingen ble foretatt av nazisten brannmester Knudsen. En del fisk ble fordelt til brannfolkene, men en større del av partiet kom på avveier.

Hovedkasserer i Oslo Bykasse og lagfører i N.S. Faste Svendson ble skutt i Bygdø Allé den 13. desember kl. 8.
MINISTERSKIFTE.

Da herr Hagelin i høst måtte takke av, fordi hans forskjellige underlige transaksjoner ikke lenger lot seg skjule, ble innenriksråd Dahl konstituert som minister. Herr Dahl er en pågående herre og har i det siste år praktisk talt styrt departementet, idet Hagelin har danset etter hans pipe. Det var alminnelig antatt at Dahl nå skulle pÿkke opp til minister, og hans venn ordfører Fritz Jensen har arbeidet iherdig for hans kandidatur. Dahl har imidlertid ved flere anledninger nektet å gå tyskernes ønsker, bl.a. protesterte han mot at våre sporvogner skulle sendes til Tyskland. Han ble derfor ikke godtatt av Reichskommisar, som i stedet trakk fram "høyesterettsdommer" Vasbotten. Denne er 41 år og en flink, noe studerad jurist, som tidligere ikke har beskjæftiget seg med politikk. Hans kone er tysk og meget pågående. Hun fikk ham høsten 1940 inn i N.S. hvor han har innlagt seg fortjenester ved å avfatte forskjellige juridiske betenkninger som påviser lovligheten av nazistenes forskjellige rettskrenkelser. Han er ET INTERLESSO MELLOM NAZISTER.

Den tekniske rådmann i Aker, Dåe, fikk forleden til innkjøpsjef Usler. Intellektuelt sett står N.S. medlem Dåe på et 4 års barns stadium, men hans instinkter må tydeligvis være sunde og det som det har klødd i fing-NYTTÅR.

Året 1944 betyr et enormt skritt mot befrielsen, men det innfridde ikke alle våre forhåpninger. Den optimisme som gjorde seg gjeldende utover sommaren om at krigen skulle være slutt til jul holder ikke, og ennå en gang må titusener av nordmenn være borte fra sine hjem i julen, og borte fra mor Norge. Men vi taper ikke motet for det. Samholdet - fronten mot nazistene - kampen mot undertrykkerne skal fortsette og enda sterkere inn i det nye året.

Våre tanker julekvelden går til våre landsmenn som er ved fronten, til våre sjømenn, til dem som er stuet sammen i fengslene både ute og hjemme og til de tvangsevakuerte og de som har greidd å være igjen der nord, og vi lover å sette alt inn for å hjelpe.

Vi takker alle som har sendt inn rapporter og artikler til redaksjonen. Av plasshensyn er de kanskje beskåret mere enn ønskelig eller om arbeidet, men det må så være. Vi ber om overbærenhet for det.

Vi håper at enda flere artikler og rapporter vil bli sendt inn slik at K.N. bedre kan fylle sin oppgave, og ønsker alle våre leserne et godt nytt år.

VED ÅRSSKIFTET.

Når vi begynner på et nytt år, vil vi gjerne rydde opp i alt gammelt som ikke har vært som det burde være. Ved dette årsskiftet er det mer aktuelt enn noen gang før. Vi må ha lov til å vente oss alt av året 1945, men vi må være forberedt på at det nye året til gjengjeld vil kreve atskillig av oss. Derfor må hver enkelt tenke tilbake på hva som hendte i året som gikk, og vi kommunale da særlig på de ting som skjedde innen kommunene, i hver etat, på hver arbeidsplass. Så bygger vi videre på det vi vet var riktig og sjalter ut det vi finner var galt.

Det var mye som var bra, det var mange ting vi kunne fryde oss over, det var mange kommunale arbeidere og funksjonærer som ved sin modige og uforferdede opptreden fikk oss til å føle oss stolte over at vi arbeidet sammen med dem og de med oss. Disse kvinner og menn tok de tyngste løftene, de sparte oss andre for mange ubehageligheter, for mye vondt, og de ga oss mange glader. Det hadde stor betydning og vi er takknemlige for det. Men vi skylder dem en større takk for hvordan deres eksempel indirekte virker på oss. Vi er ikke alle like sterke, like dristige, like ranke. Men vi kan lære å bli det, og det er lettere å lære når en har gode lærermestre. De som intok en riktig holdning fikk oss også til å se klarere hva som var mindre bra. Det var dessverre en del av det og. Det var kommunale arbeidere, sjefer og funksjonærer, kvinner og menn, som skuffet, som viste seg svake, usolidariske og som lot andre i stikken når det virkelig gjaldt. De ga oss mange ubehagelige sjokk som vi ikke vil glemme så lett. Nettopp i kommunene virker sånn ting mye verre enn på de fleste andre arbeidsplasser. Vi er så uheldige å ha nazistene som arbeidsgivere, mange steder er vi nødt til å arbeide ved siden av nazister, og de kommunale lønnstakere som ikke holder mål, gir nazistene godt kort på hånden. De fleste av oss vet av erfaring hvor lite det skal til for å gjøre det lettere for nazistene og tilsvarende tyngre for oss som arbeider mot dem så godt vi kan. Nå har vi høye til å vise hva vi har lært av erfaringene i året som gikk. Nazistene lager mange feller for kommunale lønnstakere. Det er nødvendig at vi ikke dumper opp i en eneste av dem. Vi husker det hendte før vi lærte dem å kjenne. Fra enkelte mindre kommuner er det blitt rapportert at N.S. til og med i fjor klarte å true kommunale arbeidere og funksjonærer med fagsjef i spissen til å gå på propagandamøter. Nå vet vi at småkommunene er vanskelig stillet, men de kommunale arbeidere og funksjonærer det her gjelder kan selv utrette mer enn de har gjort for å holde seg underrettet, og deres kolleger i andre kommuner kan skaffe dem meldinger i større utstrekning enn hittil. Parolene skal følges. Ta fatt, si fra hvis noen gjør eller har gjort små tabber av og til. Ta ikke hensyn til hvem personen er, selv en overordnet må tale å høre sannheten. Rett på feil som er gjort i de tilfelle det er mulig. Arbeid aktivt. Det er et krav. **VÅR STERK OG GJØR ANDRE STERKE!**

BORT MED SVIKERNE.

Oslo lysverkers funksjonærer vil i 1945 gjøre opp sitt gamle regnskap med en av lysverkenes avdelingssjefer, Joh. B. Reisvang. Joh. B. er av den oppfatning at hvis han skal få bli sittende i sitt "sjefsbur", er det nødvendig å vise velvilje overfor N.S. medlemmer og vrangvilje overfor funksjonærene. Velviljen har han bl. a. vist ved å følge innkallinger til N.S.-møter. Vrangviljen er kommet til uttrykk i forsøk på å presse tempoet opp, bruke et system med personlige rapporter og friste de underordnede "småsjefer" til sladder.

En oppsynsmann ved Aker vannverk har i lengre tid påtatt seg arbeid for en brakkebaron ved anlegg for tyskerne. For tiden har han nivelleringssarbeid ved et større tunnelanlegg som brakkebaronen utfører for tyskerne ved Grorud. Det gjelder å få dette arbeidet ferdig så fort som mulig, og vedkommende oppsynsmann hjelper til med dette. Arbeidskameratene vil ha ham i erindring.